

Отписки-самописки

- КУМЕРСАНТ.
- ОКОЗАМУЛЮВАННЯ.
- ПУП-ЗІРКА.
- ЦИДУЛЬКА.

Григорій СТОРОЖ.
Сумська обл.

Навмисно не придумаєш

"Продається хата по вулиці Ярмарковій, 6. Я завжди в хаті. Хата продається без мене".

(З оголошення).

"Якщо напечатаете мої стішата, то гонорар надсилати мені не треба, а купіть собі гарного коньяку та ікри і випийте за моє здоров'я. А ще купіть кожному працівникові по хорошему костюму на пам'ять про мене. Ну якщо після того залишиться якась копійчина, то можете мені вислати на морожене..."

(Із листа до редакції).

ПОРАДИ ДО ЧАСУ

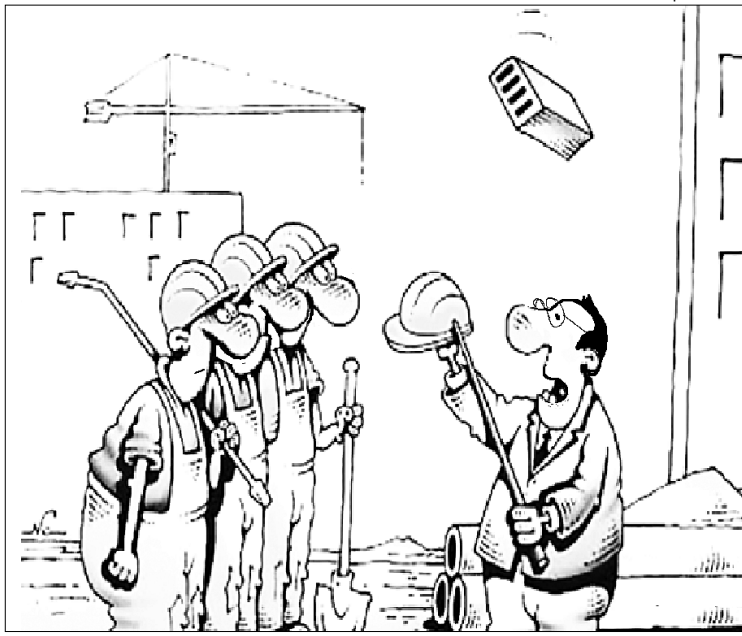
Як затримати грабіжника

...Н ЕМАЄ нічого простішого, як провести затримання. Надто коли той грабіжник забрався вже в дім і застав вас на місці.
По-перше, не кричіть: "Рятуйте!" Бо грабіжник, почувши, що ви так репетуєте, може несподівано хряснути дверима, і ви його не тільки не затримаєте, а й навіть не побачите. По-друге, може до вас підійти ззаду, взяти за плечі і сказати:
– Петю, це я. Чого ти так злякався?
– Це ти, Галя?! А я думав... – вимовляєте ви, згадавши, що це й справді могла бути ваша дружина, і опускаєтесь, як підкошений косою, на її руки.
Отже, домовилися: по-перше, ніколи не кричіть. По-друге: ніколи не думайте про грабіжників передчасно (у страху очі великі). По-третє: купіть рушницю і чекайте. Як тільки почувете, що хтось встромив ключ у ваш замок, зведіть негайно курок і займіть відповідну позицію: надійно сховайтесь в оселі і чекайте.
Як тільки крадій зайде в коридор, негайно висувайтесь і спочатку покажіть йому рушницю, а тоді вже себе, але наполовину. Після цього накажіть йому ввімкнути у коридорі світло (щоб вам краще було видно), а тоді нехай добре за собою зачинить двері. Наказувати маєте таким тоном, щоб він у ньому відчув металеві струни й помітив інші ознаки твердого металу, типу нержавіючої сталі, штучного алмаза тощо, але в жодному разі – тремтіння в голосі чи заїкання.
– Тепер, чоловіче, повернися до мене спиною, а пикою (з грабіжниками можна не церемонитися) до стіни і високо підніми руки... ще вище. А то ноги поперебиваю.
– Та ви що? – несподівано заявляє непроханий гість. – Киньте рушницю. Вислухайте мене...
– Ану припини розмови! Ти мені зуби не заговорюй. Не оглядайся. Ще одне слово і голова стане, мов решето. Я вас знаю, субчиків...
Після цього рушницю бере в ліву руку, в праву мобільку і набирає номер.
– Алло! Поліція!
– Та послухайте спочатку мене! – перебиває вас грабіжник. – Киньте трубку і опустіть рушницю.
– Я уже стріляю, – кажете ви і чуєте в трубіці:
– А куди це ви там стріляєте?
– Поліція?
– Так, поліція.
– Я затримав грабіжника...
– Та послухайте, – благає вас грабіжник.

– Мовчати! – кричите ви грабіжникові й водночас у мікрофон.
– Що у вас там трапилося? – сердиться по той бік мобільного зв'язку черговий відділення поліції.
– Негайно виїжджайте. Затримав злодія. У квартирі 12, будинок 36.
– А як ви там опинилися?
– Я ж хазяїн квартири.
– А-а! – каже поліцей. – Ну гаразд, ідемо.
Якщо ж він несподівано вимкне зв'язок, порадивши привести грабіжника у відділення, бо в них, бачте, ще через реформу штат недоукомплектований, то не кричіть у трубку:
– Так ви що, не придете?
Краще будь-що-будь підтримувати ось такий діалог:
– Слухайте, пане полковнику, а якщо я його пристрелю на місці, мені за це нічого не буде? Нічого. Так чого ж я з ним буду собі голову морочити. Ясно. Я вас зрозумів. Він вліз до мене в квартиру... Нападав, я оборонявся. Є така стаття? Ага! Значить, можна. У Кримінальному кодексі. Яка стаття? Ага, частина друга. Чудово... Але послушайте, він плаче. Хто він? Бандит плаче. Не вірити жодному слову і слюзам? Гаразд, я так і роблю. Куди ви радите цілитися? Не в тім'я? Чому? А, в спину! Зрозумів. Менше шансів промахнутися...
– Ради бога, відведіть рушницю...
– Слухайте, пане полковнику, він кричить: "Ради Бога". І я йому так кажу: "Ти Богом не прикривайся, бандюго!"... Так ви радите, пане полковнику, перебити ноги? З лівого дула? Ану ступи ноги, а то розкарячив їх, як матрос на палубі. Слухайте, він серйозно плаче... Артист! Де там артист? Не кожний артист так легко видаєть слюз... Під ним уже мокро... Сльози так і льються, як із поливальниці... Ви радите не звертати жодної уваги? Підбити, якщо не чинить опору... А якщо вдарити по руках? Вони добре освітлені. Та й тоді він мені нічого не зробить... Можна... Дякую! Я так і роблю... Господи, він уже вправ і лежить. Пане полковнику, він лежить, накривши голову руками... У голову не стріляти? По лежачому не б'ють? А як дублетом... по ногах? Ноги він підібрав під себе. Під самісінький живіт підтягнув. Одне тільки відоме вам місце видно. А в мене в патронах не сіль... Два вовчі жагани...

Нарешті вона заходить. Ви спочатку їй назустріч висовуєте своє біде обличчя, намагаєтесь щось сказати, але у вас нічого не виходить.
– Що це за барикади? – вносить Галя розрядку, дивлячись на себе в дзеркало, а тоді вже на лежачого грабіжника. – Знову набралися до чортиків...
Ви ховаєте рушницю і кажете:
– Ану, жінко, перевір у нього кишечні...
– Ще чого не вистачало?! Я навіть по твоїх ніколи не нишпорю...
– А може, в нього там пістолет чи якийсь кинджал самурайський. Я його затримав...
– Кого? Оцього? – перевертає жінка грабіжника лицем до себе.
Ви заплющете очі. А що, як зараз вхопить її за комір і, прикрившись нею, як заручницею (а нею можна прикритися таким і двом), візьме і вискочить на вулицю. Тоді шукай вітру в полі.
– Так це ж Семен Петрович, – пізнає дружина. – Із сусіднього парадного.
– Помілився парадним, – відкується, зводячись на ноги, Семен Петрович. – Вибачте. А чоловік ваш...
– Нічого, нічого. З ким не буває, – каже дружина. – Тепер за трафаретом будинки споруджують. Цегляні коробки, наче близнята... Хоч би зафарбовували в інші кольори. А взагалі-то треба менше пити...
Він піднімається, тісно стуляє ноги і каже:
– Пробачте, будь ласка. Мало того, що помилився парадним, а ще й ключ китайського виробництва до ваших дверей підійшов. Ви нічого поганого не подумайте...
– Гаразд, гаразд, – проводжає його до дверей дружина. – А може, до вечора пересиділи б у нас? Просушилися б?
– Дякую. Я вже вдома приведу себе в порядок...
– То в нього від сліз, – кажете ви, коли за Семеном Петровичем зачинаються двері. І тут же, відклавши рушницю вбік, поспішаєте на кухню, щоб заглянути в жінчину господарську сумку: "Цікаво, що ж вона сьогодні смачного в кулінарії купила?... Не гріх, знаєте, і розслабитись після такого детективного дня!..."
Але це вже зовсім інша тема.

Олег ЧОРНОГУЗ.
м. Київ.

Мал. Ігоря КІЙКА.

Народні усмішки

Вислухавши спогади діда про бурхливу молодість, онук захоплено вигукнув:
– Ну, дідусю, добряче ти погуглив!...
***
– Ти вчора на рибалці багато спіймав?
– Та-а-а... Менше, ніж Микола.
– А він говорив, що в нього взагалі не клювало!
– Отож... А я ще й вудку загубив.

Мал. Миколи ВОРОНЦОВА.

ХОЧЕТЕ – ВІРТЕ,
ХОЧЕТЕ – НІ
Не взяв

Уперше (хоч кричи "ура")
Не взяв хабарник хабара.
Не взяв! І тут сказати слід,
Що брав до цього двадцять літ.
Хоч заробляв і так на хліб,
Та все ж він гріб,
і гріб,
і гріб...
Й до хліба теж доволі мав,
Та – брав,
і брав,
і брав,
і брав...
А це – не взяв (із-під пера
не йде рядок цей) хабара!..
Оце встругнув! Не може бути!
Невже стає на чесну путь?
Чи мертва совість ожива?
Чудес же ніби не бува.
Ну ж і хабарник! Чи ти ба!..
Але даремна ця хвальба.
Скажу, щоб в курсі ви були:
Не взяв, бо просто... не дали.
Григорій ГАРЧЕНКО.
Дніпропетровська обл.

Іроїзми

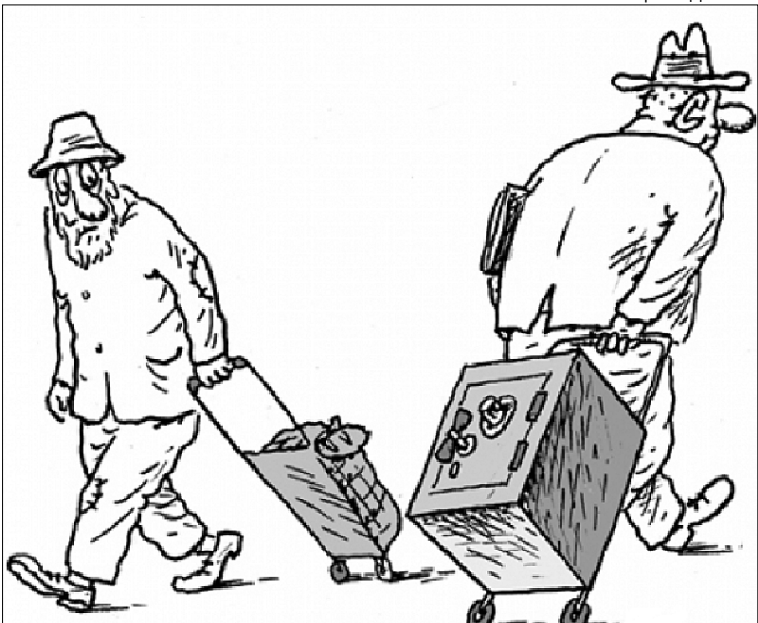
- Не можна сміятися над чужою геніальністю.
- Жив? – Був такий гріх.
- Більшість наших мафіозі просто не знають, що вони живуть у правовій державі.
- Обібравши народ, можна вже подумати і про його соціальний захист.
- Уряду здається марною витратою грошей виплата зарплат і пенсій.
- І як тільки цьому народові не набридне хотіти їсти?
- За великі гроші і віра щира!
- Той, хто вже досягнув своєї мети, багато втратив.
- Якщо чоловік не знає, куди бігти, значить, він уже знайшов свою частя.
- Сиділи б собі на Олімпі, щоб і очі мої вас не бачили!
- Багатством вдається зробити неможливе лише тому, що вони вважали це неможливим.
- Раніше хоч у божевільні можна було зустріти нормальну людину.
- Є – життя, а є – сімейне життя.
- З королями блазнями значно веселіше.
- Життя прекрасне – ось що досадно!
- А що ти хотіла від чоловіка, який обіцяв подарувати тобі весь світ?!
- З маленькими губами у великій політиці робити нічого.
- А може, він не дурень, може, він оптиміст?
- Що ж тут поробиш, якщо треба робити.

Олександр ПЕРЛЮК.
м. Кропивницький.

Архів "зоряньського"
гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Мал. Віктора ФЕДОРОВА.

Дворядки

Легенди складали,
а правду забували.

Там, де формалізм,
Там і бюрократизм.

Шукали ділового партнера,
а знайшли корупціонера.

Найбільше макулатури
постачають владні структури.

Василь ЧОРНОБРИВИЙ.
м. Слов'янськ.
Донецька обл.